

Identificació de l'expedient

Informe relatiu a la proposta d'adquisició de dues *Escultures dissecades* d'Antoni Llena dels anys 1967 i 1968 dintre de la Línia d'Art de la Postguerra i segones avantguardes.

Fitxa del bé

Objecte: Escultura

Títol: *Escultura dissecada*

Autor: Antoni Llena

Datació: 1967

Tècnica: Sobre de paper siliconat, paper d'alumini, tinta negra, pigments i fibra de filtre de cigar

Mesures: 15,5 x 10,3 cm

Titulat, signat i datat al dors: "A. Llena / Escultura dissecada / 1967"

Objecte: Escultura

Títol: *Escultura dissecada*

Autor: Antoni Llena

Datació: 1968

Tècnica: Sobre de paper siliconat i pintura

Mesures: 13,5 x 11,5 cm

Import total d'ambdues obres: 55.000,00 € IVA inclòs

Antecedents

1. La línia d'adquisicions d'art de Postguerra i segones avantguardes es crea amb l'objectiu de reforçar la Col·lecció Nacional i constituir un relat que emmarqui l'art contemporani històric i patrimonial d'artistes catalans/es o artistes vinculats/des amb Catalunya del període comprés, essencialment, entre els anys quaranta i els anys setanta del segle passat. L'objectiu és reforçar les col·leccions dels museus, sense deixar de banda el discurs coherent de la Col·lecció Nacional
2. L'any 2023 es va obrir aquesta línia sense convocatòria pública i és l'any 2024 en que es decideix obrir una convocatòria pública i que s'ha mantingut en el mateix format aquest any 2025, amb l'objectiu que els particulars o

col·leccionistes propietaris d'obres d'art, artistes, galeries d'art, centres d'art, centres de creació i producció de Catalunya i els museus puguin proposar l'adquisició d'obres que han de formar part de la Col·lecció Nacional.

3. S'han fet diverses reunions amb els membres del grup de treball d'aquesta línia d'adquisició els quals finalment han aprovat la proposta d'adquisició de dues *Escultures dissecades* d'Antoni Llena dels anys 1967 i 1968, i s'inicia la tramitació perquè s'informi la seva adquisició en la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya.

Descripció del bé

Les *Escultures dissecades* d'Antoni Llena són de les poques obres que es conserven de la primera etapa artística de la seva carrera i que a més van ser les últimes que va realitzar abans de renunciar a l'art durant deu anys. A partir de 1967, Llena va deixar els pinzells per falta de recursos econòmics i es va dedicar a col·locar restes d'escultures dins de bossetes de paper. Cap al 1968 són sobres transparents de cel·lofana que contenen matèria indescriptible, que l'artista considera relíquies d'altres temps.

Eren restes d'obres rebutjades amb les que l'artista tenia una voluntat crítico-poètica, presentant-les com escultures rebutjades que es neguen a ser-ho però mantenen el desig de fer possible el gaudi estètic. Amb aquestes obres titulades *Escultures dissecades* Llena té la intenció de crear una obra ambigua que es contradiu a si mateixa. A més, també tenen una possible lectura de caràcter arqueològic com les peces exposades als museus en que es mostren restes de cultures desaparegudes.

L'artista

Antoni Llena (Barcelona, 1942), és un artista català que es considera un dels principals precursors de l'art conceptual a Espanya. Llena inicia el seu recorregut artístic a mitjans de la dècada dels seixanta, al llarg de la qual va tenir la possibilitat i la curiositat d'investigar i experimentar amb diferents tècniques i materials. Va començar a pintar l'any 1962 mentre estudiava filosofia al convent dels Caputxins. El propi artista explica que "El pare Botam [...] em va subscriure a la col·lecció *I maestri del colore*" i que "era tan exigent amb la meua obra que la sobrecarregava d'un pes excessiu i, al final, la destruïa". Aquestes declaracions ens permeten entendre la recerca profunda de l'artista per a traslladar el seu món a les seves obres.

Va començar amb pintures abstractes amb colors pastels però, sense voler un dia li va caure un pot de talc sobre una pintura que acabava de desfer i l'efecte del talc cobrint la superfície amb una textura de pell, vellutada, que a la vegada era inestable i fugissera com la vida. Aquesta experiència va donar lloc a les seves pintures amb pólvores de talc, segell personal de l'artista. Tot i així, Llena va continuar amb la seva experimentació i l'any 1964 va començar a treballar amb caps de cartró creant objectes fràgils, que després a partir de 1967 seran amb escultures de paper i finalment un any després el 1968 ja serà quan guardarà aquestes restes d'escultures dins de sobres de cel·lofana generant les seves *Escultures dissecades*.

L'any 1969 celebra la seva primera exposició individual a la Petite Galerie de Lleida on exposa amb dibuixos a la paret, les ombres de les seves escultures de paper. A més, aquell mateix any, juntament amb Jordi Galí, Silvia Guberni Àngel Jové realitzen el que es considera el primer vídeo-art d'Espanya titulat *Primera mort*. Malgrat la seva

implicació en el món artístic, a principis dels anys setanta decideix renunciar-hi i abandona la seva carrera artística durant deu anys. El 1979 torna a l'escena artística amb una sèrie d'obres anomenades "papers retallats" i finalment, cap al final dels anys vuitanta introdueix nous materials a les seves creacions com vidre, pedra, porexpan... que donen lloc a les seves "pintures tridimensionals". La varietat i originalitat en l'ús de materials són els que creen el propi llenguatge plàstic d'Antoni Llena.

Al llarg de la seva trajectòria, Llena no només es va dedicar a la creació d'obres sinó que va participar en l'àmbit artístic de diferents maneres. Va ser professor de la Universitat de Girona i director de tallers d'art de l'Escola Eina. Ha comissariat exposicions com *L'ansietat de les influències. Tàpies vist per Llena* a la Fundació Tàpies el 1991 o *Antoni Bernad. Nord/Sud/Est/Oest*, al Palau Robert el 2018. A més ha estat col·laborador en mitjans de comunicació escrits i ha publicat llibres com *La gana de l'artista* (1999) o *Per l'ull de l'art* (2008) i ha participat de l'estatutària pública amb *David i Goliat*, *Preferirira no fer-ho* o *Homenatge als Castellans* a Barcelona.

Entre les seves exposicions individuals cal destacar: Antoni Llena, Fundació Joan Miró, Barcelona, 1988; Antoni Llena. La pintura como experiència, Museo Patio Herreriano, Valladolid, 2005, SOS: Senyals de fum des d'un subsol, Centre d'Art Tecla Sala, L'Hospitalet, 2011; Antoni Llena. En veu baixa, Fundació Vila Casas, Barcelona, 2021.

Valoració final

L'aportació d'aquesta obra a la Col·lecció Nacional, suposa la possibilitat d'enriquir la col·lecció consolidant amb unes obres que són de les poques que es conserven de la primera etapa de l'artista, considerat un dels precursors de l'art conceptual al territori nacional, reconeixent d'una figura cabdal de l'art català de postguerra i deixar testimoni d'un període que forma part de la història de l'art. La destinació més indicada per ser dipositada és el Museu d'Art Contemporani de Barcelona.

	Vist i plau
Marina Peris Betllloch	Sonia Blasco Andaluz
Tècnica del Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles	Cap del Servei de Museus i Protecció de Béns Mobles